

[Finansministeren.]

falde ind under reguleringen, eller hvad menes der i så tilfælde med effektiv arbejdstid?

Det kan ikke være forslagsstillerne ukendt, at der efter anmodning fra Dansk Arbejdsgiverforening og LO har været nedsat et udvalg om hele dyrtidsreguleringsordningen specielt med henblik på at søge frem til anvendelse af samme dyrtidsregulering for alle lønmodtagere.

Der foreligger også en betænkning, som indeholder en række forslag, og selv om der har været forskellige opfattelser af disse forslag, ligger der altså et materiale til baggrund for en vurdering.

Regeringen overvejer med baggrund i denne betænkning og i sin principielle indstilling til dyrtidsreguleringen hele den problemstilling, der ligger her, men det principielle er, at det må være sådan, at forhandlingerne med de offentligt ansatte føres på regeringens ansvar og ikke kan føres og ikke skal føres ved lovforslag på nuværende tidspunkt i folketinget. Spørgsmålet vil være et helt andet, hvis sådanne forhandlinger ikke kan gennemføres; hvis der ikke kan opnås enighed, ja vel, så er det folketingets sag at afgøre, hvad der skal være gældende på arbejdsområdet.

Vi agter at optage forhandlinger med de offentligt ansatte; der er indkaldt til møde i næste uge, hvor disse orienterende forhandlinger begynder. Jeg mener, at forslaget er uhensigtsmæssigt og vil virke uheldigt i den givne forhandlingsituation og må derfor afvise det.

Otto Mørch (S):

Jeg røber ingen hemmelighed, når jeg siger, at socialdemokraterne selvfølgelig ikke kan medvirke til dette forslag til folketingsbeslutning, som efter vores mening er et utidigt indgreb i den frie forhandlingsret på arbejdsmarkedet, i dette tilfælde inden for den offentlige sektor. Det må selvfølgelig være lønmodtagerne selv, der træffer bestemmelse om deres løn og arbejdsvilkår, herunder naturligvis også vilkår, der skal sikre dem mod udhuling af reallønnen på grund af prisstigninger, altså den automatiske dyrtidsregulering.

Det kan undre, at andre end fremskridtspartiet er sprunget på vognen og nu også er

emsige med at komme med såkaldt gode forslag til løsning af overenskomstsituationen. Flere af forligspartierne omkring skatteforliget har krævet, at det offentlige forhandler færdig først, men andre partier har ikke været bange for at kræve direkte lønstop.

Hr. Ninn-Hansen har noget bombastisk sagt til Randers Amts Avis den 9. november i år, at det er helt unødvendigt at vente på det private arbejdsmarked, når regeringen selv kan bestemme farten igennem optagelse af forhandlinger med de offentligt ansatte. Hertil er blot stiltfærdigt at sige, at hvis regeringen vil lave om på det hidtil gældende forhandlingsmønster, hvor det private arbejdsmarked har forhandlet færdig, før det offentlige arbejdsmarked er kommet i gang, så kræver det i det mindste et samarbejde med organisationerne, som repræsenterer de offentligt ansatte.

Landets statsminister har været lidt mere forsigtig og, jeg havde nær sagt krøget i sine udtalelser. Han har dog understreget til Ekstra Bladet forleden dag, at tjenestemændene ikke skulle læse i pressen, hvornår de blev indkaldt til møde; det har lønningsministeren bekræftet her i dag, og det kan man kun sige tak for.

Jeg må endnu en gang understrege, at vi meget skarpt må afvise mere eller mindre godt camouflerede angreb på den frie forhandlingsret, som flere partirepræsentanter har lagt op til. Socialdemokratiet har tillid til lønmodtagerorganisationernes samfundsansvar. Lad dem forhandle i ro. Det vil være klogt af politikerne at vise tilbageholdenhed, mens arbejdsmarkedets parter forhandler.

Ser man i øvrigt nærmere på de påstande, som forslagsstillerne kommer med i bemærkningerne til forslaget, kan man konstatere, at de ikke holder for en nærmere vurdering. Således påstås det, at de offentligt ansatte har bedre økonomiske kår end dem, der er beskæftiget i produktionslivet. Nu har man i folketingets politisk-økonomiske udvalg indgående drøftet spørgsmålet, om det offentlige er lønførende, og der foreligger et udførligt materiale vedrørende dette problem. Finansministeren har besvaret flere spørgsmål fra udvalget; jeg henviser til besvareelserne af spørgsmål 167, 199 og 200. I svar på spørgsmål 167 udtaler finansmi-